

متقاعد کننده‌ترین گواه

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: یوحنا باب ۱۱ آیات ۵۱ و ۵۲؛ افسسیان باب ۲ آیات ۱۳ تا ۱۶؛ دوم قرنتیان باب ۵ آیات ۱۷ تا ۲۱؛ افسسیان باب ۴ آیه ۲۵ تا باب ۵ آیه ۲؛ رومیان باب ۱۴ آیات ۱ تا ۶؛ اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۴.

آیه حفظی: «او این سخن را از خود نگفت بلکه چون در آن سال کاهن اعظم بود پیشگویی کرد که عیسی می‌باید در راه قوم یهود بمیرد و نه تنها در راه آن قوم بلکه تا فرزندان خدا را که پراکنده هستند به صورت یک بدن واحد به هم پیوندد» (یوحنا باب ۱۱ آیات ۵۱ و ۵۲).

هفته گذشته مطالعه کردیم که چگونه اتحاد از طریق پیامی مشترک هویدا می‌شود که به عیسی به عنوان نجات دهنده تمرکز دارند و همچنین بر حقایق کلام مقدس که در پایان زمان بر آن تاکید گردیده است. هویت ما بدلیل پیامی است که خدا به ما داده است و فراخوانی که باید آن را در جهان انتشار دهیم.

این هفته، بر اتحاد قابل مشاهده کلیسا و تجلی آن در زندگی روز به روز مسیحیان و رسالت کلیسا تمرکز خواهیم نمود. مطابق با آموزه‌های عیسی، کلیسا در واقع پیام نجات و آشتی خدا را انتشار نمی‌دهد. اتحاد کلیسا خود نیز باعث متجلی شدن آن آشتی می‌باشد. در جهانی که با گناه و طغیان احاطه شده، برقراری کلیسا به عنوان شاهدهی قابل رویت از قدرت و کار نجات بخش مسیح است. بدون اتحاد و همبستگی کلیسا که همه یک چیز را شهادت می‌دهند، قدرت نجات بخش صلیب به سختی در این جهان آشکار خواهد شد. « اتحاد با مسیح، پیوندی از اتحاد با یکدیگر بوجود می‌آورد. این اتحاد قانع کننده‌ترین گواه عظمت و فضیلت مسیح و قدرتش در ازبین بردن گناه برای جهان است » - الن جی.

وایت، Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 1148

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱ دسامبر آماده شوید.

تحت صلیب عیسی

مانند تمام برکت‌های روحانی که خدا به قومش می‌دهد، اتحاد کلیسا نیز یک موهبت خدایی است. اتحاد یک پدیده بشری نیست که از طریق تلاش‌ها، کارهای خوب یا نیت انسانی بوجود آمده باشد. اساساً، عیسی مسیح این اتحاد را از طریق مرگ و رستاخیزش بوجود می‌آورد. چنانچه که ما بواسطه تعمید و بخشیده شدن گناهانمان، مرگ و رستاخیز او را با ایمان می‌پذیریم و در هم‌نشینی مشترک متحد می‌شویم، و همچنان که پیام سه فرشته را در جهان انتشار می‌دهیم، با او و یکدیگر در اتحاد هستیم.

یوحنا باب ۱۱ آیات ۵۱ و ۵۲ و افسسیان باب ۱ آیات ۷ تا ۱۰ را بخوانید. چه رویدادی در زندگی عیسی، بنیان اتحاد در میان ما ادونتیست‌های روز هفتم می‌باشد؟

« او این سخن را از خود نگفت، بلکه چون در آن سال کاهن اعظم بود، پیشگویی کرد که عیسی می‌باید در راه قوم یهود بمیرد و نه تنها در راه آن قوم، بلکه تا فرزندان خدا را که پراکنده هستند به صورت یک بدن واحد به هم بپیوندد » (یوحنا باب ۱۱ آیات ۵۱ و ۵۲). چقدر عجیب است که خدا از قیافا برای توضیح معنای مرگ عیسی استفاده می‌کند، حتی با وجود اینکه قیافا نمی‌دانست کاری که انجام می‌داد، محکوم نمودن عیسی به مرگ بود. همچنین کاهن نمی‌دانست که بیانی‌اش تا چه حد عمیق بود. قیافا می‌پنداشت که تنها بیانی‌ای سیاسی ارائه می‌داد. هر چند یوحنا برای نمایان ساختن حقیقتی اساسی درباره مفهوم مرگ جانشینی عیسی برای تمام قوم وفادار خدا که روزی « با هم یکی » خواهند شد، استفاده کرد.

اعتقاد ما به عنوان ادونتیست روز هفتم و پیامی که تنها ما انتشار می‌دهیم، هر چه که باشد، اساس اتحاد ما در پذیرش مرگ مسیح به عنوان جایگزین ماست. و علاوه بر این، ما همچنین این اتحاد در مسیح را از طریق تعمید تجربه می‌کنیم. « زیرا ایمان باعث شد که همه شما در اتحاد با مسیح عیسی فرزندان خدا باشید. شما که در اتحاد با مسیح تعمید گرفتید، همفکر او شده اید » (غلاطیان باب ۳ آیات ۲۶ و ۲۷). تعمید پیوند دیگری است که ما ادونتیست‌ها عموماً به آن اعتقاد داریم زیرا ایمانمان در مسیح را نمادین می‌سازد. ما پدر مشترکی داریم؛ از این رو ما همه پسران و دختران خدا هستیم. و نجات دهنده مشترکی داریم که در مرگ و رستاخیزش تعمید می‌گیریم (رومیان باب ۶ آیات ۳ و ۴).

با وجود تفاوت های فرهنگی، اجتماعی، قومی و سیاسی که در میان ما ادونتیسست ها وجود دارد، چرا ایمان مشترک ما در عیسی باید بر تمام چنین اختلافاتی برتری داشته باشد؟

۵ آذر

دوشنبه

کهنات صلح و آشتی

جهان ما قطعاً برای اختلال، مشکلات، جنگ ها و درگیری هایش شناخته شده است. تمام این عوامل در سطحی فردی، اجتماعی و ملی بر زندگی مان تأثیر می گذارند. گاهی به نظر می رسد کل زندگی های ما در اختلاف قرار دارد. اما تفرقه و اختلاف برای همیشه شایع نخواهد بود. خدا مأموریت دارد تا وحدت کیهانی را به ارمغان آورد. در حالی که گناه منجر به عدم هماهنگی شده است، نقشه ابدی خدا، صلح و یکپارچگی به همراه دارد.

در افسسیان باب ۲ آیات ۱۳ تا ۱۶، پولس به اصولی اشاره می کند که نشان می دهند چگونه مسیح به منظور ایجاد صلح در میان ایمانداران عمل نمود: از طریق مرگش بر روی صلیب، عیسی یهودیان و غیر یهودیان را یک قوم ساخت و موانع قومی و مذهبی که آنها را جدا می ساخت، از بین برد. اگر مسیح قادر بود در قرن اول اینکار را با یهودیان و غیر یهودیان انجام دهد، پس تا چه میزان همچنان می تواند موانع نژادی، قومی و فرهنگی و دیوارهایی که مردم را در درون کلیسای ما امروزه تفکیک می کند از بین ببرد؟ و از این نقطه شروع، ما می توانیم به جهان بشارت دهیم.

در دوم قرنتیان باب ۵ آیات ۱۷ تا ۲۱، پولس بیان می کند که ما در مسیح، مخلوقاتی جدید در آشتی با خدا می باشیم. پس رسالت ما در این جهان چیست؟ ما به عنوان بدن متحد کلیسا چه تفاوت هایی می توانیم در جوامع خود بوجود آوریم؟

ایمانداران به عنوان مخلوقات جدید خدا، رسالتی بسیار مهم دریافت می کنند - مأموریت سه گانه آشتی. (۱) کلیسای ما از ایماندارانی تشکیل شده است که زمانی نسبت به خدا بیگانه بودند اما از طریق فیض قربانی مسیح، اکنون توسط روح القدس با خدا متحد شدند. ما بازماندگانی هستیم که فراخوانده شده ایم تا پیام آخر زمان را به جهان اعلام داریم. مأموریت مان دعوت از کسانی است که همچنان با خدا بیگانه هستند تا با خدا آشتی نموده و در این مأموریت به ما بپیوندند. (۲) کلیسا نیز قوم خدا آشتی داده شده با یکدیگر می باشد. متحد شدن با مسیح به این معنی است که ما با یکدیگر متحد شدیم. این تنها یک آرمان متعالی نیست؛ باید یک واقعیت قابل مشاهده باشد. آشتی با یکدیگر، صلح و آرامش در میان برادران

و خواهران، شاهی بی تردید برای جهان است مبنی بر این که عیسی مسیح نجات دهنده ماست. « اگر نسبت به یکدیگر محبت داشته باشید، همه خواهند فهمید که شاگردان من هستید » (یوحنا باب ۱۳ آیه ۳۵). (۳) کلیسا از طریق این مأموریت آشتی به جهان می گوید که نقشه خدا برای نجات حقیقی و قدرتمند است. نبرد بزرگ درباره خدا و شخصیت او می باشد. تا جایی که کلیسا اتحاد و آشتی را پرورش دهد، جهان تحقق حکمت ابدی خدا را می بیند (افسسیان باب ۳ آیات ۸ تا ۱۱ را ببینید).

۶ آذر

سه شنبه

اتحاد عملی

درس سال ۱۹۰۲ الن جی. وایت نوشت: « همانگونه که مسیح بر روی زمین زندگی کرد، تمام مسیحیان نیز باید آنگونه زندگی کنند. او نه تنها در خلوص نابخشودنی بلکه در صبر، مهربانی و خلق و خوی دلربایش، الگوی ما می باشد » — Ellen G. White, in Signs of the Times, July 16, 1902. این کلمات یادآور درخواست پولس از فیلیپیان است: « طرز تفکر شما درباره زندگی باید مانند طرز تفکر مسیح عیسی باشد » (فیلیپیان باب ۲ آیه ۵).

افسسیان باب ۴ آیه ۲۵ تا باب ۵ آیه ۲ و کولسیان باب ۳ آیات ۱ تا ۱۷ را بخوانید و سپس به این دو پرسش پاسخ دهید: در کدام یک از زمینه های زندگیمان بطور خاص دعوت شده ایم تا وفاداریمان را به عیسی نشان دهیم؟ ما در زندگی خود با عموم مردم چگونه باید شاهدان انجیل عیسی باشیم؟

آیات زیاد دیگری در کتاب مقدس وجود دارند که از مسیحیان دعوت می کند تا با پیروی از الگوی عیسی، شاهدان زنده فیض عیسی برای دیگران باشند. ما نیز دعوت شده ایم که به دنبال رفاه دیگران باشیم (متی باب ۷ آیه ۱۲)؛ بار مسئولیت دیگران را بدوش بکشیم (غلاطیان باب ۶ آیه ۲)؛ زندگی ساده و بی آلابشی داشته باشیم و بجای ظاهر بیرونی بر باطن روحانی تمرکز کنیم (متی باب ۱۶ آیات ۲۴ تا ۲۶؛ اول پطرس باب ۳ آیات ۳ و ۴)؛ و شیوه های سالم زندگی را در پیش گیریم (اول قرنتیان باب ۱۰ آیه ۳۱).

« ای عزیزان، از شما که در این دنیا غریب و بیگانه هستید تقاضا می کنم تسلیم شهوات نفسانی که همیشه با روح ما در جنگ است، نشوید بلکه چنان در میان مردم خدا ناشناس با راستی و درستی زندگی کنید که اگر چه در حال حاضر شما را متهم به بدکاری می کنند، با دیدن اعمال نیک شما خدا را در روز بازپسین تمجید نمایند » (اول پطرس باب ۲ آیات ۱۱ و ۱۲). غالباً چقدر تأثیرگذاریِ خصلت مسیحی را بر روی کسانی که ما را

نظاره می کنند ناچیز می شماریم؟ صبر ابراز شده در لحظات ناراحتی، زندگی منظم در میان تنش و درگیری ها و روحیه آرام در پاسخ به سخنان ناشکیبا و خشن، نشانه های روح عیسی هستند که ما دعوت شده ایم از آن تقلید نماییم. به همین دلیل ادونتیسست های روز هفتم، در جهانی که در خصوص خصلت و ماهیت خدا دچار کج فهمی شده اند، با هم شهادت می دهند، و بدین سبب ما به قدرتی برای خیریت و جلال خدا تبدیل می شویم. ایمانداران به عنوان نمایندگان مسیح نه تنها باید برای سلامتی اخلاقی بلکه علاقه عملی به رفاه دیگران شناخته شده باشند. اگر تجربه دینی ما واقعی باشد، خود را نمایان خواهد ساخت و بر جهان تأثیر خواهد گذاشت. پیکری متحد از ایمانداران که شخصیت مسیح را به جهان آشکار کند، در واقع شاهی قدرتمند خواهد بود.

شما برای دیگران چه نوع شهادت هایی می دهید؟ دیگران در زندگی شما چه چیزی خواهند یافت که باعث شود بخواهند از عیسی پیروی کنند؟

۷ آذر

چهارشنبه

اتحاد در گوناگونی

در رومیان باب های ۱۴ و ۱۵، پولس رسول به مسائلی می پردازد که عمیقاً در کلیسای روم تفرقه ایجاد می کردند. واکنش او به این مشکلات، دعوت رومیان به نشان دادن صبر در برابر یکدیگر و عدم ایجاد تفرقه در کلیسا بر سر این نگرانی ها بود. ما از این توصیه چه چیزی می توانیم بیاموزیم؟

رومیان باب ۱۴ آیات ۱ تا ۶ را بخوانید. چه مسائلی مربوط به وجدان باعث می شد اعضای کلیسا در روم بجای مودت و دوستی، یکدیگر را قضاوت کنند؟

بسیار محتمل است که این مسائل مربوط به آداب یهودی در باره ناپاکی بودند. بر طبق گفته پولس این ها « مباحثه در مورد مسائل مورد تردید » بودند (رومیان باب ۱۴ آیه ۱)، که نشان می دهند مسائل مربوط به نجات نبودند بلکه به عقیده ربط داشتند که باید به وجدان فردی سپرده می شدند (رومیان باب ۱۴ آیه ۵ را ببینید).

این اختلافات ابتدا در مورد نوع خوراک آغاز شد. خوردن حیوانات ممنوع در باب ۱۱ لایوان مشکلی نبود که پولس در اینجا به آن می پرداخت. هیچ مدرکی وجود ندارد که مسیحیان اولیه در زمان پولس شروع به خوردن خوک یا سایر حیوانات ناپاک نمودند، و ما می دانیم که پطرس هیچکدام از این نوع غذا ها را نخورد (اعمال رسولان باب ۱۰

آیه ۱۴ را ببینید). همچنین، اینکه مستمندان تنها سبزیجات می خوردند (رومیان باب ۱۴ آیه ۲) و اینکه بحث همچنین شامل نوشیدنی ها می شد (رومیان باب ۱۴ آیات ۱۷ و ۲۱) نشان می دهد که تمرکز بر روی ناپاکی های تشریفاتی بود. این بعد ها با واژه ناپاک (koinos) بکار برده شده در رومیان باب ۱۴ آیه ۱۴ بیشتر مشهود می شود. این واژه در ترجمه یونان باستان از عهد قدیم برای اشاره به حیوانات ناپاک، نه آن حیوانات باب ۱۱ لایوان بکار برده شده است. ظاهراً افرادی در جامعه روم وجود داشتند که در جمع غذا نمی خوردند زیرا متقاعد نشده بودند که غذا به شکلی مناسب آماده شده و یا اینکه برای بت ها قربانی شده بود.

نگاه داشتن برخی از روزها نیز چنین می باشد. این به رعایت هفتگی روز سبت اشاره نداشت زیرا ما می دانیم که پولس بطور منظم این روز را نگاه می داشت (اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۱۴، باب ۱۶ آیه ۱۳، باب ۱۷ آیه ۲۹). این احتمالاً اشاره به روزهای جشن های متعدد یهودی یا روزهای مربوط به روزه گرفتن داشت. قصد پولس در این آیات اصرار بر بردباری برای کسانی که در رعایت این آئین ها تا زمانی که آنها را وسیله ای برای نجات نمی پنداشتند، بود. اتحاد در میان مسیحیان، خود را در صبر و تحمل، زمانی که در مورد مسائل توافق نداریم بویژه وقتی که برای ایمان ما مهم نیستند، نشان می دهد.

این پرسش را در کلاس مطرح کنید: آیا چیزی وجود دارد که ما به عنوان ادونتیسست های روز هفتم باور داشته و انجام دهیم که تمام ادونتیسست ها لازم نباشد به آن معتقد یا پایبند باشند؟

۸ آذر

پنجشنبه

اتحاد در مأموریت

خلق و خوی حواریون در طول شام خداوند در لوقا با ۲۲ آیه ۲۴ را با خلق و خویشان در کمی پیش از تجربه پنطیکاست در اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۴ و باب ۲ آیات ۱ و ۴۶ را مقایسه کنید. چه چیزی باعث این تفاوت در زندگی ایشان شد؟

در اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۴ و باب ۲ آیه ۴۶، عبارت « به یکدل » همچنین به معنی « ثابت قدم بودن در ذهن » می باشد. این در نتیجه با هم بودن در یک مکان و به دنبال تحقق وعده عیسی در فرستادن تسلی دهنده در دعا می باشد. همچنان که منتظر بودند، برایشان آسان بود که شروع به انتقاد از یکدیگر کنند. برخی ممکن است به انکار نمودن عیسی توسط پطرس (یوحنا باب ۱۸ آیات ۱۵ تا

۱۸ و ۲۵ تا ۲۷) و شک نمودن توماس به رستاخیز عیسی (یوحنا باب ۲۰ آیه ۲۵) اشاره داشتند. ممکن است درخواست یوحنا و یعقوب به دریافت بالاترین مرتبه‌ها در ملکوت عیسی (مرقس باب ۱۰ آیات ۳۵ تا ۴۱)، یا اینکه متی قبلاً یک باجگیر بود را به یاد آورده باشند (متی باب ۹ آیه ۹).

با این وجود، « این روزهای آماده‌سازی، روزهای جستجوی عمیق قلب‌ها بودند. حواریون نیاز روحانی خود را احساس کردند و از خداوند تدهین مقدس خواستند تا آنها را برای کار نجات افراد آماده سازد. آنها برای برکتی صرفاً مخصوص خود تقاضا نکردند. بار مسئولیت نجات افراد به ایشان سپرده شده بود. آنها متوجه شدند که انجیل باید به تمام جهان می‌رسید و قدرتی که مسیح وعده داده بود را مطالبه نمودند » - الن جی. وایت، -

Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, p. 37

هم‌نشینی بین حواریون و شدتی که در دعا داشتند، ایشان را برای این تجربه مهم پنطیکاست آماده نمود. همچنانکه حواریون به خدا نزدیک‌تر می‌شدند و تفاوت‌های فردی خود را کنار می‌گذاشتند، توسط روح‌القدس برای تبدیل شدن به شاهدانی بی‌باک و شجاع از رستاخیز عیسی آماده می‌شدند. آنها می‌دانستند که عیسی کاستی‌های ایشان را بخشیده بود و این به آنها شجاعت ادامه دادن را داد. آنها می‌دانستند که عیسی در زندگی‌شان چه کاری انجام داده بود. آنها وعده نجات یافت شده در او را پذیرفته بودند و در نتیجه « تمایل ایمانداران، آشکار نمودن مانند شخصیت مسیح شدن و تلاش در بزرگ نمودن ملکوت او بود » - Page 48. جای تعجب نیست که خداوند قادر بود از طریق ایشان کارهای شگفت‌انگیزی انجام دهد. این درسی بزرگ برای ما به عنوان کلیسا در حال حاضر می‌باشد.

همیشه خرده گیری از زندگی افراد دیگر بسیار آسان می‌باشد. چگونه می‌توانیم بیاموزیم تا برای هدف بزرگتر انجام اراده خدا در کلیسای متحد، از اشتباهات دیگران چشم پوشیم؟

۹ آذر

جمعه

تفکری فراتر: از نوشته های الن جی وایت، « اتحاد در گوناگونی », صفحات ۹۸-

۱۰۳، از کتاب تبلیغ مسیحیت.

« اگر در صحنه پایانی تاریخ زمین، کسانی که حقایق به ایشان موعظه شده است، الگوی اهالی بیریه را دنبامتن زیر آشکار می کند که چگونه کلیسای اولیه که در مسیح متحد بود و توانست این اتحاد را با وجود تفاوت‌های میان افراد حفظ کند و در نتیجه شاهی قدرتمند برای جهان باشد. » کلام مقدس نشان می‌دهد که چگونه روح‌القدس در کلیسا، آن را در روند تصمیم گیری‌ها هدایت کرد. این دست کم به سه روش به هم

پیوسته انجام شده است: مکاشفات (برای مثال، روح القدس به افراد می گفت چه کاری انجام دهند؛ کرنلیوس، حنانیا، فیلیپس؛ و شاید به قید قرعه)، کتاب مقدس (کلیسا به یک نتیجه گیری رسید که در آن کتاب مقدس مورد استفاده قرار گرفته بود) و اجماع (روح از درون جامعه تقریباً در خفا کار کرد و از طریق گفتگو و مطالعه، اجماعی بوجود آورد که در پایان آن کلیسا متوجه می شود که روح القدس در درون آن در حال فعالیت بود). به نظر می رسد که در زمان اختلافات فرهنگی، اعتقادی و دینی در میان جامعه ایمانداران، روح القدس از طریق اجماع در روند تصمیم گیری کلیسا کمک می کرد. در این روند، ما نقش فعال جامعه ایمانداران و اهمیت دعا برای بصیرت را می بینیم. هدایت روح القدس در درک کلی جامعه از کلام خدا، تجربه جامعه و نیازهایش و از طریق تجربه رهبرانش در مأموریت احساس می شود. تصمیمات مختلف کلیسا از طریق روند راهنمایی روح القدس که در آن کتاب مقدس، دعا و تجربه، عناصر انعکاس دینی بودند، گرفته شد.» — Denis Fortin, «The Holy Spirit and the Church,» in Ángel Manuel Rodríguez, ed., *Message, Mission, and Unity of the Church*, pp. 321, 322

سوالاتی برای بحث

۱. در کلاس، پاسختان به پرسش روز چهارشنبه درباره اینکه چگونه تصمیم می گیریم که کدام آموزه ها و شیوه ها برای ما ادونتئیست های روز هفتم مهم و کدام مهم نیستند را مطرح کنید.
۲. ما باید چگونه با باور به مرگ و رستاخیز عیسی، با دیگر مسیحیان مرتبط شویم؟

خلاصه: قانع کننده ترین گواه از اتحاد برای خواهران و برادران محبت به یکدیگر مانند عیسی است. آموزش گناهانمان و نجات نجاتی که به عنوان ادونتئیست بطور معمول داریم، بهترین پیوندهای هم نشینی ما هستند. در نتیجه در مسیح، می توانیم اتحاد و شهادت از ایمان مشترکمان را به جهان نشان دهیم. ما فراخوانده شده ایم که کاری کمتر از این را انجام ندهیم.